

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Palade Rodica* în numele inculpatului Carcevschi Denis și de către *inculpat*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2021, în cauza penală privind acuzarea lui

Carcevschi Denis **xxxxxx**, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 25.06.2020 – 11.03.2021;
instanța de apel: 02.04.2021– 19.10.2021;
instanța de recurs: 29.12.2021 – 16.03.2022.

Asupra motivelor invocate în recursuri, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul central din 11 martie 2021, *Carcevschi Denis* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4), lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a fost condamnat la **2** (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de circulația drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de **2** (doi) ani.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului *Carcevschi Denis* în beneficiul *Statului* cheltuielile de judecată în sumă de **1680** (una mie șase sute optzeci) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Carcevschi Denis, urmărind scopul circulației ilegale a drogurilor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, dintr-un loc nestabil la moment de către organul de urmărire penală, în timp nestabil, ilegal a procurat analog ale substanțelor stupefiante în cantitate nestabilă, pe care ilegal o păstra fără scop de înstrăinare, pentru uz personal, iar la

20.02.2020 la orele 16:30-16:40 în procesul percheziției corporală, angajații de poliție au depistat și ridicat un pachet polimeric în care se află masă vegetală uscată mărunțită de culoare galbenă.

Conform Raportului de constatare nr.34/12/2-R-217 din 09.03.2020, masa vegetală de culoare galbenă, uscată, mărunțită, prezentate la examinarea, ridicată în urma procesului-verbal de percheziție corporală a cet. Carcevschi Denis, conține substanța MDMA(N)-2201 în cantitatea 0.907 g., adică în proporții deosebit de mari, pe care le păstra fără scop de înstrăinare.

Conform scrisorii Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.Rg02-003216 din 15.08.2019, substanța MDMA (N)-2201, constituie analog al substanței stupefiante ABP1NACA, care este inclusă în Hotărârea de Guvern nr.1088 din 05.10.2004 și modificate ulterioare cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului. Tabelul 1. *”Substanțele stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale” Lista nr. 1 substanțele stupefiante*. AB-PINACA-CHM sunt incluse în lista nr.2, tabelul nr.1 *„Substanțele stupefiante și substanțele, psihotrope neutilizate în scopuri medicale”*, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr.1088 de la data de 05.10.2004 și lista cantităților substanțele narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, aprobat prin hotărârea Guvernului RM NR.19 de la 25.01.2006.

Acțiunile lui Carcevschi Denis au fost încadrate juridic în baza art.217 alin.(4), lit. b) Cod penal, după semnele calificative – *”procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare”*.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către avocatul *Palade Rodica* în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

3.1. În motivarea apelului a invocat că:

- pedeapsa este prea aspră și nejustificată, ținând cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vina, a acceptat procedura de examinare prevăzută la art.364¹ Cod de procedură penală, are 3 copii la întreținere, este angajat oficial, a colaborat cu organul de urmărire penală, regretă sincer cele comise și realizează gravitatea faptelor;

- o pedeapsă neprivativă de libertate va fi capabilă la realizarea scopului pedepsei penale și corectarea condamnatului, fiind oportună aplicarea art.90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți 19 octombrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia că inculpatul Carcevschi Denis a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate,

respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art.217 alin.(4), lit. b) Cod penal.

Verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută Lege - nu se constată, or, toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Contrar alegațiilor părții apărării, instanța de apel a constatat că, prima instanță la stabilirea pedepsei, a ținut cont de faptul că Carcevschi Denis a comis o infracțiune gravă, de personalitatea inculpatului (*activitatea infracțională anterioară și condamnarea penală, modul de viață, lipsa evidenței la medicul psihiatru și medicului narcolog*), de circumstanțele atenuante – *căința sinceră, contribuirea la descoperirea infracțiunii*, și agravante – *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, condițiile acesteia de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui*.

S-a luat în considerație activitatea infracțională anterioară, confirmată prin revendicare și copia sentinței, din care rezultă comiterea infracțiunilor intenționate. Fiind anterior condamnat, inculpatul Carcevschi Denis nu și-a făcut concluzii, n-a apreciat încrederea acordată și din nou a sfidat legile Statului, comițând din nou infracțiune intenționată.

Toate argumentele pe care apărătorul le-a indicat în apel au fost luate în considerație la stabilirea pedepsei penale de către instanța de fond.

În această ordine de idei instanța de apel a statuat că nu poate fi aplicat art.90 sau art.90¹ Cod penal în privința inculpatului Carcevschi Denis, deoarece acesta după anterioarele condamnări, inclusiv pentru circulația ilegală a drogurilor, din nou a comis infracțiune analogică, fapt ce denotă că n-a conștientizat acțiunile comise și nu s-a corectat.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a aplicat pedeapsa închisorii, fiind unica pe măsură să asigure corectarea inculpatului Carcevschi Denis.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1 Inculpatul Carcevschi Denis, care fără a invoca unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin. (1) Cod de procedură penal, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat din lipsa elementelor infracțiunii.

În motivarea recursului, inculpatul a menționat că prima instanță

eronat a apreciat probelor acumulate, or, vina sa nu a fost dovedită, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate. A invocat că a găsit substanțele date, însă nu știa că sunt droguri și a hotărât să le păstreze pentru consum propriu, însă imediat a fost reținut.

5.2. Avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, prin care invocând prevederile art.427 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penal, a solicitat casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Carcevschi Denis să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. art.90 sau 90¹ Cod penal.

5.1. În argumentarea recursului ordinar declarat, partea apărării a menționat că, la individualizarea pedepsei prima instanță nu a ținut de faptul că, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, cauza fiind examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

Astfel ținând cont de prevederile art. art.90, 90¹ Cod penal, prima instanță urma să aplice inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, pentru faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, aplicarea celei mai aspre pedepse nu urmează a avea un impact pozitiv asupra corijării acestuia, având în vedere persoanele care deja sunt condamnate, inclusiv repetat și se dețin în penitenciar pentru diferite categorii de infracțiuni.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Suvac Nicolae, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.*

Conform dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat de avocat, Colegiul penal constată invocarea prevederilor art.427 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penală, însă în susținerea respectivului temei avocatul inculpatului nu a expus o critică întemeiată ce ar evidenția eventuala eroare admisă de instanța de apel care ar afecta legalitatea și temeinicia deciziei emise, însă reieșind din esența argumentelor avansate se atestă că titularul cererii de recurs de fapt își exprimă doar dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei

penale, argumente ce se circumscriu temeiului de recurs prevăzut de pct.10) potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată în recursul inculpatului se invocă lipsa de vinovăție și prin urmare lipsa elementelor infracțiunii incriminate, poziție ce se circumscrie temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, însă Colegiul penal consideră declarativă această poziție reieșind din faptul că inculpatul prin înscris autentic a depus către prima instanță cererea privind examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, unde a indicat expres și echivoc în prezența avocatului că, recunoaște integral vinovăția și regretă de cele comise (f.d. 97), cererea fiind admisă de către prima instanță prin încheiere protocolară inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată (f.d. 98-99).

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că, din momentul pronunțării încheierii, inculpatul și apărătorul nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate. Dacă, eventual, inculpatul ori apărătorul acestuia, după adoptarea încheierii privind admiterea cererii de judecare în ordinea art.364/1 CPP al RM, în timpul audierii ori după aceasta, renunță la procedura simplificată, instanța, prin încheiere protocolară, va indica că renunțarea nu poate fi admisă. Împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Prin urmare, Colegiul penal consideră declarative argumentele expuse de către inculpat în cererea de recurs, atestându-se clar că acesta este vădit neîntemeiat.

Revenind la argumentele recursului declarat de către avocatul inculpatului, Colegiul penal la fel consideră că acestea sunt vădit neîntemeiate întrucât instanțele de fond corect au determinat pedeapsa aplicată, hotărârile emise fiind motivate și întemeiate legal.

Sanțiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Prin aplicarea prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, limitele noi fiind de la 8 luni la 4 ani închisoare.

În urma analizei deciziei contestate, în opinia Colegiului penal nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs prevăzut la pct.10), alin.(1), art.427 Cod de procedură penală, deoarece instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75-78 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei stabilite conform sancțiunii art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, termenul de 2 (doi) ani închisoare, fiind în limitele aplicării dispozițiilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului precum că, *instanțele de fond neîntemeiat au aplicat cea mai aspră pedeapsă*, Colegiul penal reamintește că pedeapsa prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, nu conține alternative, aceasta fiind doar sub formă de închisoare după cum s-a nominalizat mai sus.

Cu referire la alegațiile avocatului inculpatului privind necesitatea aplicării prevederilor art. 90 sau 90¹ Cod penal, Colegiul penal constată că această solicitare la fel este vădit neîntemeiată, or, aplicarea acestor prevederi are la originea sa personalitatea inculpatului, modalitatea și gravitatea infracțiunii comise, comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

La caz, se atestă că inculpatul Carcevschi Denis a comis cu intenție o infracțiune gravă, deși anterior a fost condamnat repetat, având antecedente penale ne stinse și anume prin: sentința Judecătorei Bălți din 22.09.1998, procesul penal în baza art.119 alin.(3) Cod penal - încetat în temeiul Legii privind amnistia din 20.11.1997; decizia Curții Supreme de Justiție din 02.11.2005, în baza art. art. 88 pct.1), 6), 9), 102 alin.(5) Cod penal (redacția Legii 1968), 186 alin.(2), 188 alin.(3), 208 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. art. 84, 85 Cod penal (redacția 2002) – 17 ani închisoare și sentința Judecătorei Buiucani din 22.03.2011 - în baza art.217⁵ alin.(1) Cod penal - 160 ore muncă neremunerată, cu aplicarea art. 85 Cod penal - 8 ani închisoare.

Circumstanțele respective denotă clar că, pedepsele cu închisoare aplicate anterior nu au atins scopul Legii penale și inclusiv aflarea celor 3 copii minori la întreținere, nu au convins inculpatul să renunțe la comiterea infracțiunilor, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei, totală sau parțială, cu atât mai mult nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului Carcevschi Denis.

Aplicarea prevederilor art. 90 sau 90¹ Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin Lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, Colegiul penal conchide asupra temeiniciei soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului Carcevschi Denis.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Astfel, analizând în cumul argumentele invocate de către recurenți, Colegiul penal atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra cărora instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în *cauza Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6

§1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

În acest context, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recursuri nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Palade Rodica* în numele inculpatului Carcevschi Denis și de către *inculpat*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Carcevschi Denis xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie